

stor politisk betydning, og det betyder også meget, at man lever op til den solidaritet, som også skal være mellem de lande, der har ydet en indsats hele vejen igennem.

De tal, jeg har og forholder mig til, viser, at det engelske bidrag var på 8.000 i slutningen af 2004, og at det fortsat er på 8.000. Men det er jo selvfølgelig noget, som de to ministre, der får mulighed for at tale senere, kan bekræfte. Så jeg kan ikke bekræfte den meget store reduktion, som hr. Per Kaalund taler om. Snarere tværtimod.

Kl. 11.10

Men det, jeg kan bekræfte, er nødvendigheden af, at vi fortsat bliver ved med at være solidariske i forhold til det arbejde, som Danmark var med til at indlede i 2003, og der tror jeg, at vi kan være enige om, at der er det altså fundamentalt, at vi gør arbejdet færdigt, også på foranledning af FN. Jeg ved, at hr. Per Kaalunds parti lægger meget vægt på at følge, hvad FN beder om, og her vil regeringen gerne leve op til det. Det undrer mig så, at Socialdemokratiet ikke ønsker at være med her.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Allerførst i forbindelse med FN-sporet er det jo på kanten af det ironiske at høre, at Venstre, der gik i krig uden et FN-mandat, nu står og snakker om, at alt, hvad FN gør, stiller man også op til. Det siger næsten sig selv, at der er en indbygget modsætning. Den holder altså ikke i længden, vil jeg sige til hr. Troels Lund Poulsen. Ellers må man forstå det på den led, at når FN kalder på os i Darfur eller Congo, må der også være tilsagn fra Venstres ordfører om, at det er man parat til at stille op til – ubetinget. Det kunne være en interessant melding, hvis det er sådan, det skal forstås.

Men lad mig i øvrigt sige, at det virker, som om udviklingen i Irak er gået helt hen over hovedet på Venstres ordfører, altså den diskussion, der pågår i en lang række andre lande. Nordmændene trækker sig ud, hollænderne trækker sig ud, ja, selv englænderne gør det, og amerikanerne gør det, men Venstres ordfører gør det ikke, og det gør åbenbart ikke noget stort indtryk på Venstres ordfører.

Mit spørgsmål er: Når Venstres ordfører siger, at vi skal gøre arbejdet færdigt, og at vi ikke skal trække os ud før tid, så indebærer det vel også, at vi i teorien er i Irak også om 20-25 år, eller hvad? Hvor lang tid er vi i Irak?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det var jo mange spørgsmål fra hr. Morten Helveg Petersen. Nu må jeg se, hvor mange jeg kan nå i første runde.

Først og fremmest ved hr. Morten Helveg Petersen jo godt, at der var stor debat om, hvorvidt der var et FN-mandat eller ej, her i Folketingssalen. Der var et FN-mandat, og det var det, som regeringen lagde til grund for den irakpolitik, som vi vedtog i 2003. Det var der selvfølgelig debat om, men hele det grundlag var jo bl.a. det, som kom fra Udenrigsministeriets kontor, som foretog en vurdering af, hvorvidt der var et mandat eller ej. Så jeg er helt af den opfattelse, at der var et FN-mandat.

Lad mig så sige til hr. Morten Helveg Petersen, hvilket jeg også sagde til hr. Per Kaalund, at englænderne jo stadig væk er i samme antal i Irak. Det er jo ikke sådan, at englænderne har foretaget den her massive tilbagetrækning, som hr. Morten Helveg Petersen taler om.

Så taler hr. Morten Helveg Petersen også om, at vi er i Irak på ubestemt tid. Nej, det tror jeg da bestemte ikke vi er, og jeg kan også garantere for, at det jo er derfor, vi løbende diskuterer irakpolitikken her i Folketinget.

Vi lægger jo også op til, at vi i løbet af foråret må lave en irakanalyse og se på: Hvordan er udviklingen nu? Men skylder vi ikke at tage en snak med de respektive partier, der bliver valgt i Irak, en drøftelse om, hvordan vi kan hjælpe Irak videre? Eller skal vi bare melde ud nu og så sige: Den 1. juli er det slut? Det kan jeg så forstå er den exitstrategi, som Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har; det er en dato, der er deres exitstrategi.

Min og Venstres exitstrategi er en anden, det er, når vi kan leve op til de mål, som vi har sat os.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Og så er det, jeg spørger: Hvad er det for mål, regeringen har sat sig? Pointen her er jo, at der ikke er nogen mål, der er ikke nogen konkrete kriterier for, hvad det er, man vil opnå.

Vi tilbød for knap et år siden regeringen at styrke træningsindsatsen af irakiske styrker med henblik på at kunne opstille flere soldater, uddanne flere soldater til at kunne varetage ansvar for egen sikkerhed. Det ville regeringen ikke på det tidspunkt. Vi sagde samtidig, at der-